

ASIR SURESİ

Kur'an ve vahiy, biyolojik hayat gibi Allah'ın kelamı ve sözüdür (kelimesidir.) Ondandır, yani Onun sonsuz sisteminden süzölmüş bir ruh ve esintidir. Bu kuru, maddi ve güröltölü dünyada nimetin, güzelliğinin, gerçekliğinin varlığını gösteren ve sonsuz bir bilinç ifade eden bir cennet gibidir. Evet, hayat, maddesi ve şekli itibarı ile birkaç kimyevî formüldür. Yani adeta sonsuz bilinç içeren ve DNA denilen somutlaşmış kimyevî bir yazılımdan oluşuyor. Bir buçuk milyon türün hepsinin aslı ve şimdiki varlıklarının temel taşı bu DNA sahibi hücredir. Fakat hayat, bu şekil basitliğı ile beraber; sonsuz ürünler, sonsuz nimetler ve sonsuz manalar ifade eden somut bir vahiydir. İşte aynen bunun gibi vahiy metinleri de kısalıkları ile beraber, adeta sonsuz bir bilgi ve bilinç ifade ediyorlar. Eğer o kısa metinlerin DNA'sı gibi olan harflerinin dizaynının ve sayısal değerlerinin mucizeliklerini inkâr etmezsek! İmam Şafii'nin "Kur'andan sadece Asır suresi inseydi, yine yeterdi." sözünün manası da, bu mucizevî yapı demektir. Yoksa Kur'anın geri kalan kısmına ihtiyaç yoktur, demek değıildir.

Biz bu deryanın sahilinde önce surenin kısa bir krokisi olabilecek şekli mealini vereceğiz. Sonra içindeki 5 temel anahtar kavramı açıklayacağız. Daha sonra işarî mana denilebilecek sayısal bazı sırları deşifre edeceğiz.¹ İşte:

"Asra, and olsun! Ki insanlık büyük bir hüsrandıdır. İman ve amel ile bilinenler, tanınanlar hariç. Ayrıca hak, hukuk ve sabır gibi değerleri birbirlerine tavsiye edip o değerlerin yerleşmesine çalışanlar hariç." (Kur'an, 103; ayet 1-3)

Bu surenin numarası 103'tür. Ayetleri de Besmele ile beraber 4'tür. Yani 1+3'tür. Çünkü Besmele müstakil bir ayet sayılıyor. Bu sayı ise, bize birlik ve sonsuzluk kavramı yanında çokluk ve kesret dünyasını çağrıştırıyor. Sure bu işaretiyle demek istiyor ki; eğer insan, zamanı, asrını ve çağını değerlendirmese, soyut olan zamandaki gerçekleri ve soyut manaları görmezse en büyük zarara girmiş olur.

1. Ayet: "Asra And Olsun!"

Asır, masara kökünden gelen üçlü bir mastar kelimedir. Masara, üzüm gibi ürünlerin sıkıldığı ve özlerinin alındığı yer demektir. Evet, uzun zaman dilimleri ve yüzyıllık çağlar, birer masara gibi olduklarından; çağa da asır denilmiştir. İkinci vaktine de asır denilir. Çünkü ikinci vakti günlük ürünlerin hasat edildiğı vakittir. Bu "asır" kelimesinin sayısal değeri 360'tır. 360 derecelik seneye; insanın ömrünün yarısına; 3600 yıllık medeniyet dönemlerine ve 36 bin yıllık kozmik çağlara bakar.

Antropolojik olarak bilindiğı gibi; insanlığın sosyal gelişmesinin dört ana dönemi vardır. Başta göçebe de olsa, ilk medeniyet dönemi.. (Âdem.) Dinlerin özellikle inanç ilkelerinin geldiğı dönem.. (Nuh.) Dinin hayata egemen olduğu dönem.. (Âl-i İbrahim.) Ve dinin

¹ Yazarken bu sıralama tam gerçekleşmedi. Fakat daha fitri ve akıcı bir üslup ortaya çıktı. Ne de olsa insanın fikri sonsuz sistemin dizaynı yanında kısır kalır.

siyasete, ticarete, hukuka egemen olduğu dönem... (Beni İsrail, Âl-i İmran dönemi.) (Kur'an, 3/33) Bu dönemlerin her birisi yaklaşık 3600 yıldır. Toplam 15 bin yıl eder. Ki arkeolojik veriler ile dini bazı kelimelerin sayısal değerleri bunu gösteriyor.

Bu "asır" kelimesi surede geçtiği gibi; eğer "El-Asır" olarak hesap edilse, 390 eder. (Hemze-i vasıl sayılmayabilir.) Bu da 13'ün 30 katıdır. Benî İsrail dönemiyle beraber İslam'ın medeniyet dönemlerine bakar. Siyasette, ticarete ve hukukta dini bir devleti zorunlu gören Tevrat'ın 39 bölümüne de bakar. Evet garip gelecek ama, Tevrat'ın şeriatı ile Kur'anın şeriatı yüzde doksan aynıdır. Diğer yüzde on da detaydırlar. Çağlara göre değişebilirler.

Birçok insanın bildiği gibi; 13 sayısı musibetin, kötülüğün ve şeytanın da sembolüdür. (13. Lem'aya bakınız!) İlahi ekstra azapların habercisidir. Evet, 15 bin yıllık medeniyet tarihinde, şu geçen Rumi 13. asır kadar hiçbir çağda insanlık böyle büyük hüsrana girmemiştir. Ki; insanın büyük zarara girdiğini ifade eden 2. ayetin sayısal değeri 1242'tür. (Miladi olarak 1826 eder.) Evet, bu tarihte pozitivizm ve materyalizm, insanın zamansal, soyut manevi bütün değerlerine karşı savaş açtı. İnsanlık genel olarak çok şey kaybetti. Ayrıca o tarihten sonra nice savaşların ateşini ve zararını da yaşadı.

1. Ayet bir kelimedir. Yani tek bir kelime olan Asra yemin edilmiştir. Kur'anın üslubunda Cenab-ı Hakk, bir şeye yemin diyorsa, o şeyin önemine dikkatleri çekmek içindir. Evet asır, çağ ve zaman, soyutlukları ile; ve o süreçlerde tecelli eden İlahi müdahalelerle, ve zamanın zembereği olan yörüngelerin 360 derecelik yapısıyla; ve özellikle birçok yenilik getiren 13., 14. ve 15. Rumi çağları ile, kendilerine yemin edilecek kadar önemli birer realitedir. Fakat materyalizm, insanlığın hafızasından zamanı ve soyutu sildi; kafasını kuru madde ile doldurulan bir mekân yaptı. İşte insanlık, büyük bir cenaze olarak sosyal hayat otelinde bekliyor.

"İnsanlık büyük zarar içindedir." mealindeki cümlenin harfleri, 15 adet olmakla en büyük zarar bu içinde bulunduğumuz çağda olacak, diye işaret olabilir.

2. Ayet: "Muhakkak ve muhakkak insanlık büyük bir zarar içindedir."

Muhakkak kelimesi iki kere geçiyor. Çünkü pekiştirme manası ayette iki edat ile verilmiştir. *İnne-i tahkik* ve *Lam-ı tekid*... "İnne"nin sayısal değeri 101'dir. İşarî olarak diyor ki; insanlık varlığın, çokluğun, somut nesnelere başının ve sonunun birlik ve tevhid olduğunu unuttu. Çokluk içinde boğuldu. Kendisinin gerçek varlığı ve serveti olan sonsuzluk ve manevi değerleri kaybetti. Demek en büyük zarar, asla tükenmeyen böyle bir serveti kaybetmektir.

"Lam"ın sayısal değeri ise 30'dur. 13'ün 30 katı olan 390 sayısına ve asır hakikatine bir atıftır. Evet, 13. Rumi yüzyılda pozitivist bilim, adeta şeytanın görevini yaptı. 39 bölümlük yasa ve şeriatı sosyal hayattan kaldırdı. Allah'ın ekstra müdahalelerini gösteren Onun Ehad (13) cilvelerini inkâr etti. Dolayısıyla insanlık adeta cenaze haline geldi. Henüz dirilmiş de değildir. Çünkü dindarlar bütün halleriyle mağlubiyete razı olmuşlardır; felsefe ve bilimlerle hesaplaşmaktan kaçınıyorlar.

“El-İnsan”.. İnsan kelime olarak birbirine alışan, aralarındaki korku ve vahşeti kaldıran varlık demektir. Sayısal değeri 162’dir. Yani birlik ve diyalektik yapıdan ve altı temel duygudan oluşur. Birlik ve soyut algısı olmazsa hayvaniyetten, âdemiye çıkamaz. Diyalektik imtihan ve zihinsel çelişkiler de olmazsa, zihinsel ve sosyal olarak gelişemez. Duyguları olmazsa ne maddi ne manevi hiçbir icraat yapamaz.

Evet, Kur’anın birkaç yerinde *“İnsan sa’yından, gündem ve çalışmasından ibarettir.”* diye ayetler var. Ve insanın bu temel vasfı yanında onun başka soyut bir tarafı var ki *“âmenû”* (iman ederler) kelimesi ile vurgulanmıştır. Bu *“âmenû we amilu”* iki temel vasfın toplamının sayısal değeri ise, 252’dir. Yani geçmiş ve geleceğiyle; insanın dünyası da ahireti de, maddesi de manası da, özünde ikili sisteme dayanır. Ve eğer o dört direği ve elementi canlı hale getiren 5’li sistem, yani 4+1 sistemi olmazsa insan ve insanlık denilen gerçeklik var olamaz.

Kur’andan anlaşıldığı kadar; insanın bedeni söz konusu olduğunda ona *“beşer”*(ten) deniliyor. Medeni, kültürel ve dini yönü söz konusu olduğunda ona *“âdem”* diyor. Sosyal yapısı ve zeka sahibi oluşu söz konusu olduğunda ona *“insan”* deniliyor.

“Lefi hüsrin” (zarar içindedir) deyiminin sayısal değeri ise 980 eder. Bu da maddi manevi kir manasına gelen; ve manevi temizlik olan Hac menasiki içinde geçen *“tefes”* ve cehennemin önemli bir sıfatı olan ve çok sıcak manasına gelen *“hamim”* kelimelerini çağırıştırır. Birincisinin sayısal değeri 980’dir. İkincisinin ise 98’dir. Şeriat kelimesi de, kutsal hukuk manasıyla maddi manevi kirleri temizlediğine veya uygulaması insanlara çok sıcak yani ağır geldiğine işâreten o da 980 eder.

Ayrıca işârî olarak der ki; eğer insanlar, sonsuzluğu, soyut değerleri ve çağını, asrını bilmiyorsa kalkıp şeriatı uygulamaya kalkarsa, yine çok büyük zarara girerler. Evinde cenaze beslemiş olurlar. Çünkü şeriat, özünde ahirete; soyuta sonsuza bakar; eğer o mukaddes huriyi sadece dünyaya, somuta ve maddeye bağımlı birine versen, çok zarar edersin.

Bu sure, Resm-i Osmaniye göre 72; ve Osmanlı yazısına göre 73 harftir. Bu sayısal değerler ise, insanın neden dolayı zarar ettiğini gösterir. Çünkü birinci sayı *“zinet”* (süs) kelimesinin değeridir. İkinci kelime ise, kesir (çokluk) halk (mahlukat) kelimelerinin onda birinin değeridir. Demek insanların bir kısmı, dünya süsüne kanıp ahireti unuttukları için zarara giriyorlar. Bir kısmı da kesret (çokluk) ve niceliksel değerlere kanıp birliği, tevhidî ve kaliteyi kaybetmişlerdir. Evet, insanlık tarihinde maddi süs ve nicelik hiçbir zaman, bu asır kadar aktif ve yıkıcı değerler olmamıştı. Bir insan, bu asrın fazlaca çoğalttığı ihtiyaçlarının temininde yorulmuşken, medyadan ve telekomünikasyondan günde on bin kelime beynine kaydediyorsa; artık o, insan olmaktan çıkar; kimyevî ve dijital bir robot seviyesine iner. Yani bu 2. ayetin bildirdiği gibi, ikili çatışma içinde pestil olur; bir müddet sonra da sistemden silinir.

3. Ayet: *“İman ve amel-i salih ile tanınanlar müstesna... Onlar bu zarardan kurtulmuşlar...”*

Ayette geçen *“ellezine âmenû we amilussalihati”* deyimi, belagat kurallarına göre, iman ve amel-i salih, onların en birinci ve en belirgin vasfıdır, manasına geliyor. Evet iman ile varlık

sisteminin mucizeliğini anlayan; ve amel-i salih ile o sisteme ayak uyduran, asla zarara girmez.

“*Âmenû*” kelimesinin sayısal değeri ise 99’dur. Allah’ın 99 ismine, onların bütünlüğünün bozulmamasının gerekliliğine işaret eder. Fakat bu 99 ismin biri, “Allah” özel, alem isimdir. Vücub aleminin sonsuzluğunu ve soyut oluşunu yani madde ve mekandan münezzeheitini ifade eder. Diğer 98 isim ise, Allah’ın somut nokta tecellilerini ifade ederler. Mesela bir inek Allah’ın rezzakiyetinin, münimliğinin, kereminin somut bir nokta tecellisidir. Zaten isim kelimesi ya yükselme manasına gelen “*sümuw*”dan; veya belirginleşme, somutlaşma manasına gelen “*wesm*”den müştaktır. Evet, sonsuz ve soyut olan İlahi varlıktan her ne ki somutlaşarak, kullanılabilir ve istifade edilebilir hale gelmişse o Allah’ın bir isimdir. Yani Allah’ın isimleri Arapça veya Süryanice bazı sözcükler değildir. Ve bu somut noktalar, sonsuz olduğundan “Allah’ın isimleri sonsuzdur.” denilmiştir. Hadiste geçtiği üzere onların 98’li olması ise; bu somut noktaların Cemal ve Celal’in diyalektik süreciyle ve o sürecin sıcaklığıyla olduğunu bildirmek içindir. Ki, din buna “*Rahmaniyet*” süreci diyor.

19. surenin 68-72. ayetlerine bakınız. Yani bu süreç cehennem kadar sıcak da olsa,² eğer insan, iman ve amel-i salih ile o sürece ayak uydurabilse; gerçeklik, hakikat ve sabır silahıyla donansa; sonsuz soyut varlığı ve kainattaki gerçekliği anlamaya, ona entegre olmaya başlar; Rahmaniyetin çok sıcak sürecinden Rahimiyete; yani ekstra nimet ve güzellikler cennetine çıkar.

İsim kelimesinin sayısal değeri de 101’dir. Yani her somut nokta tecellinin başı ve sonu sonsuz soyut İlahi varlıktır. Demek eğer insan bu iki ucu elinden kaçırırsa (ki; biri Allah’a iman ve diğeri ahirete iman ile ifade edilir) ismin somutluğunda ve esmanın kesret ve çokluğunda boğulursa, işte o gerçekten zarar eder. O zaman esmanın çokluğu ve somut mahiyetleri onun için bir put ve şeytan olur. Ki çokluk ifade eden bu esma kelimesi, buzağı manasına gelen “*ıcl*” ve şeytan manasına gelen “*ıblis*” kelimeleri ile eşdeğerdir.³ Evet, her kim araçları amaç yaparsa, o hedefinden sapar; sonra sistemden selekte edilir. “*İşte en büyük zarar budur!*”

“*Essalihât*” yani yararlı ve hayırlı işler manasına gelen kelimenin sayısal değeri 620 eder. Hz. Muhammed’in Hicret için hazırlandığı yıla bakar. Ayrıca onun 62 yıllık ömrüne ve iyiliklerine baktığı gibi; biri Arap, diğeri Türklerle gerçekleşen, Ümmetin ikişer 620 yıllık iyiliklerine de bakar.

3. Ayetin diğer yarısı: “*Birbirlerine hakkı tavsiye ederler. Ve birbirlerine sabrı tavsiye ederler. Bu şekilde zarardan kurtulurlar...*”

“*Hakk*” gerçeklik, hakikat, Allah’ın sonsuz soyut varlığı manalarına gelir. Evet, kim ki, varlığa, hayata, musibete bu açıdan bakarsa, varlık sistemi baştanbaşa onun için bir cennet olur. Hak ve cennet kelimelerinin her birisinin de 108 etmesi buna işaret olabilir. Evet,

² Sistemin bu diyalektik yapısına ve çok sıcak olduğuna işaret eden Rahman ve Sabur isimlerinin her birisinin sayısal değeri 298’dir.

³ Meşhur, “Şeytan ayrıntıda gizlidir.” olan, Alman atasözünün manası da budur. Evet, burada ayrıntı çokluk ve kesret demektir.

nihilizm ve materyalizmden, karamsarlık ve küfür karanlığından kurtulan gerçekten zafer kazanmıştır. El-hakk ve es-sabır kelimelerinin toplamı 460 eder. 46 kromozomlu insanın gerçekliğe dayanarak, sabır gibi yapıcı erdemlerle bire on geliştiğine işaretir.

Peki, bu kadar musibetlere, trajedilere rağmen bu aciz insan, nasıl gerçekliğin ve hakkın varlığına imanını devam ettirebilir? diye bir soru olursa cevap şudur:

“Musibet ve şer nisbîdirler, görecelidirler. Daha büyük ve ebedi bir varlığı doğurmak için altyapıdırılar. İnsan eğer bunlara karşı sabır ile direnebilse, varlığın ve hayatın sonsuz bir gerçeklik ve nimet olduğunu anlar. Daha sonra iyi işler yapar. Daha sonra soyut ve sonsuz imanî değerleri elde eder. Maddi hayat değirmeninin onu öğütmesinden kurtulur. Ve her bir bölümü bir sayfa, bir levha, bir alem-i misal ve alem-i mana olan zamana, asra varlığını, mukadderatını yazar; ebedi bir hayat kazanır.⁴

Bu son cümlede iki kere “tewasaw” kelimesi kullanılmış; her birisinin de sayısal değeri (med ile beraber) 505’tir. Karşılıklı ikili ve 5’li sisteme bakar. Ayrıca Ümmetin bin yıllık gerçek hakimiyetine, hakka ve sabra dayanan ömrüne de bakar. Hakk, gerçeklik ve hukuk, bilgi olduğuna, bilgiye ve irfana dayandığına; sabır ve sebat ise ahlakî olduğuna işareten de “tewasaw” kelimesi iki kere gelmiştir.

Bazıları, “*iman ve hakk*” kısmı, bilge ve seçkin insanlar içindir. Amel-i salih ve sabır ise avam içindir; derse de sıfat takısı olan “ellezine”nin bu dört fiilde de bir kere kullanılması, İslamın soyut ve somutu tevhid potası içinde eritmesi ve tek taraflılıkta varlık ve hayatın oluşmaması bu manayı reddeder.

Evet, iman ve hakikat; amel-i salih ve sabır dörtlüsünü zamanın soyut tarlasına ekenler ve onları geliştirenler, ancak zarardan kurtulur. Yoksa tek kanatla uçulmaz. Evet, iman İslamsız olmadığı gibi, İslam da imansız olmaz.

Bu “tewasaw” kelimesi kökü ile ve kalıbı ile açıkça ifade ediyor ki; inanmışların birbirine karşı ilişkileri tavsiye ve tebliğdir. Dayatma ve emir değildir. Çünkü emir sadece amir ve memurların işidir.

Bu surede geçen kavramların daha iyi anlaşılması için Besmele tefsirini buraya ilave ediyoruz.

Besmelenin Tefsiri

1) Evrensel vahiy dışında insanın metafizik duyularına dayalı oluşan bütün yol ve metotlar, sınırlı ve lokal olarak düşünürler ve lokal olmaya mahkumdurlar. Lokal düşündükleri için sonsuz olan gerçeği görmek uğruna dünya ve ahireti, ruh ve bedeni, bilim ve inancı ve Allah’ın iki eli sayılan diğer zıtları birbirinden ayırmak zorunda kalırlar. Dolayısıyla onların hayatı, varlığın tümünü kuşatamaz; kuşatıcı ve canlı olamazlar.

---

⁴ Başta su ve hava olmak üzere dünyadaki şeffaf şeyler, ahirette kamera ve sinema görevini görecekler. Dünyanın uzaydaki soyut şeffaf yörüngesi de mahşer meydanı olarak somutlaşacaktır. Evet, bütün esma gibi kaydedici manasında olan Hafız ismi de evrenseldir. (10. Mektup)

- 2) Kur'an ve Peygamber yolu ise, bütüncül olduğundan ve zıtları barıştırdığından o yolda sonsuzluğu ve realiteyi görmek çok kolay ve herkese nasip olabilir. Ayrıca Tasavvuf, olağanüstü bir eğitim gerektirdiğinden çok az insana nasip olabilir. Bu yolda yetişenler dahi Sahabeler kadar gerçeği göremiyorlar. Onun için en küçük sahabe en büyük veliden daha büyüktür, diye ümmet kabul etmiştir. (27. Söz ve ekleri)
- 3) Kur'an ve İslam, madde içinde ruhu gösteriyor. Dolayısıyla ruhun varlığını ve ölümsüzlüğünü ispatlamaya gerek kalmıyor. Ve bu yolda bütünlük ve gerçeklik olduğundan insanın geçim için yaptığı kavgalar bile, camide yaptığı itikâftan daha sevaplı olur.
- 4) İslam'da ilim kaynağı 5 duyu verileri ve icmadır; yani bilimsel gerçeklik, ihtisas ehlinin genel kanaati ve mucizelerdir. Metafizik keşif ve kerametlerin ölçüsü tutturulamadığından epistemolojik kaynak olarak kabul edilmiyorlar. Onun için Sahabe yolunda keramet az olur. Kur'anda ise sonsuz mucizelikler ve bilimsel veriler var. Demek keramet, bilimsel veri ve mucize seviyesinde olamayacağı gibi, sofiler de Sahabe seviyesinde olamıyorlar.
- 5) Hayatımızın maddi-manevi bütün ihtiyaçları Kur'anda mevcuttur. Dolayısıyla dışarıda çare aramak yanlıştır. Kur'an Fatihadadır. Fatiha da Besmelededir. Besmele de şu demektir:

a) Bismi... Bi, ile demektir. Yani Müslüman kişi, her şeyi Allah'tan bilmekle beraber, her şeyin bir sebebi olduğunu ve kendisinin bu sebebe başvurması gerektiğini bildirir.

b) İsim demek belirlenen, adı konulan, sınırı çizilen varlık ve hakikat demektir. Bu manada somut-soyut her şey Allah'ın bir ismidir. Dolayısıyla varlığın bazı kısımlarından uzaklaşmak ve onları mutlak kötü görmek yanlış olur. Kur'an, bizim sonsuzluk ve tevhid içerisinde o kötü kabul edilen şeyleri çalıştırmamızı ve onları birleştirip barıştırmamızı yani Müslüman olmamızı emrediyor. İslam demek, barıştırmak demektir.

c) Allah.. Yani soyut bütün değer ve maneviyat; bizim öz varlığımız ve dayanağımız. Bu varlık boyutu, ölümsüz ve sonsuz olduğu için, bu noktaya dayanan kişi hayatında ne korkar ne de üzülür. (Bakara, 62)

d) Rahman.. Yani Allah ile ifade edilen bütün değerlerin sonsuz örneklerle somutlaşması; yani kâinat; yani somut olan her şey... Onun için Kur'an çoğu yerde insanı Rahman'a yönlendiriyor. Evet, kâinat diyalektik yapıya dayanır. Yani kâinattaki bütün yasalar ve kurallar Rahmaniyyetin iki eli gibidir. Bunlar asla kötü değildir. Sadece gelişmek ve üretmek için bir miktar sıcak ortam oluşturur. Bu fırına dayanmak için dahi sabır tavsiye edilir. Ki, dinde sabır imanın yarısı kabul edilir. *Rahman* kelimesi 298 eder. *Sabûr* kelimesi de 298 eder. Ki, esma-i hüsnâ hadisinde *Sabûr* Allah'ın en son ismi olarak rivayet edilmiştir.

e) Rahim.. Yani ilahî ekstra rahmet, inayet ve şefkat... Yani insan bu maddi hayat ve düşünce serüveninde yani Rahmaniyyet fırınında çok pişirse veya zor durumda kalırsa, bu sefer Rahimiyyetin ekstra tecellilerine ve esintilerine mazhar olmak için; yalvarır, yakarır, dua eder,

keşif-keramet arar. Yasalar üstü bir tecelli bekler. İşte tasavvuf hakikati bu beş realiteden sadece *Rahimiyet* tecellisinin bir kısmıdır. Ki, Kur’anda bu boyut dahi vardır. Yani Kur’an Allah’ın yasalarına dayanır. Allah’ın yasalarının yaşamasını tavsiye eder ve insanın kendi akıl ve yetenekleriyle bunu bilmesinin gerekliliğini bildirir. Fakat vahiy ve özel inayetlerle insanlığa ekstra bir destek olduğunu söyler. Ki konusu vahiy olan Meryem suresi Rahmaniyyet çerçevesi içinde vahiyler tarzında gelen İlahi ekstra şefkat ve inayetleri anlatıyor. 19. sure oluşuyla 19 harfli Bismelinin bir tefsiri oluyor.

Hülasa: İslam ve Kur’anın ve Hz. Muhammed’in yaşam biçimi, bu 9 madde gibi binlerce realiteye dayanır; onun için son din olmuştur. Ve İslam âlemi, bu 9 maddeyi ihmal ettiği için geriliyor; ve bazen de çamura düşüyor.

***

Rahmaniyyet Süreci

“Bütün zıtları geliştirmek için çalıştıran Rabbine (Rububiyetine) and olsun! (Yokluğu, kaçı, inanmamayı tercih eden) o kâfirleri ve (yokluğun adı olan) şeytanları toplayacağız. Sonra onları cehenneme dayayacağız. (Ki; o yokluk kirlerini temizleyelim.) Sonra her gruptan, Rahmana (Allah’ın diyalektik düzenine) karşı hangilerinin daha azgın olduğunu ortaya çıkaracağız. Biz hangilerinin o cehenneme dayatmaya daha layık olduğunu biliriz. Evet, sizden hiç kimse yoktur ki; mutlaka o cehennemden geçiyor. Hepinizin bu evrensel Cehennemden geçmesi, Rabbinin terbiye edici isminin kesin olarak gerektirdiği ve asla firesi olmayan kat’i bir Hüküm ve Kanundur. Sonra biz, kendi özünü zulüm ve dengesizlikten koruyanları kurtarıyoruz. Ve zalimleri ise orada diz çökmüş olarak bırakıyoruz.” (19/68-72)

27. 07. 2010
Bahaeddin Sağlam